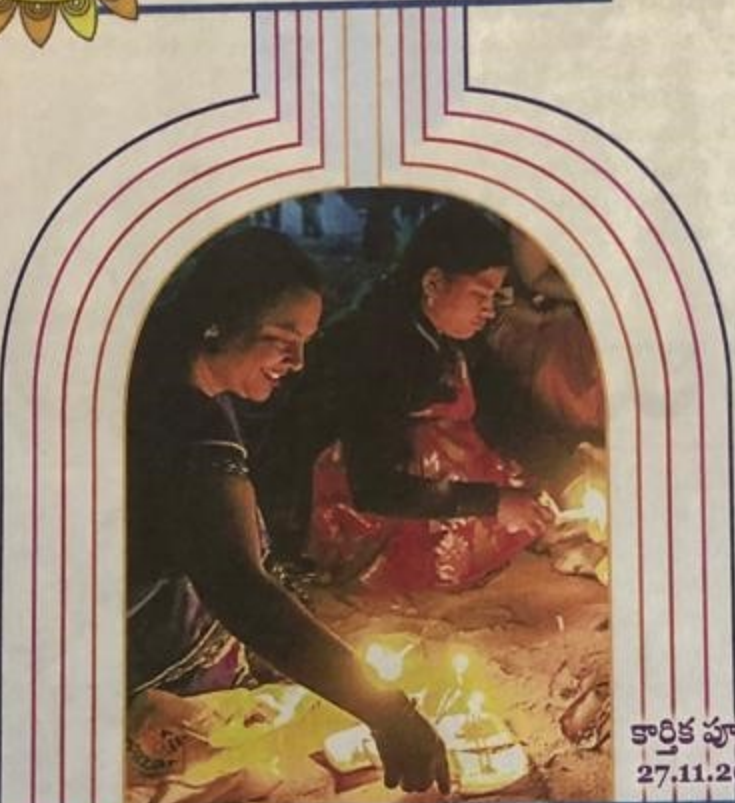

కార్తిక పూర్ణిమ ఎంత గొప్పదో!

కార్తిక పూర్ణిమ
27.11.2023

కృత్తిక+పూర్ణిమ అనేరెండూ కలిస్తే ఆ మాసం కార్తికం అవుతుంది. కృత్తికా నక్షత్రం ఆగ్ని ప్రధానమైనది (కృత్తికాగ్నిరైవతా). పూర్ణిమా తిథి 16 కళలతో కన్పించే చల్లని చంద్రునితో ఉండేది.

ఇటు వేడిమి అటు చల్లదనమనే రెండూ కలిసిన రోజు ఇది. అయ్యవారి మూడవకన్ను అగ్నినేత్రం. అమ్మవారు చల్లదనానికి ప్రతీక. అందుకే శంకరుడు దహించిపేసిన మన్మథుణ్ణి బలికించినామె.

ఈ అగ్ని, ఆ చల్లదనమూ కలిసి అర్ధనారీశ్వరులుగా కన్పించే ఆ రూపానికి నేటి ఉదయకాలంలో చక్కని అభిషేకాన్ని చేయాలి. 'ప్రథమో దైవో భిషక్' (మొదటి వైద్యుడు శంకరుడు) అన్నారు కాబట్టి ఈ నెలలో కలగబోయే వ్యాధుల్ని రాకుండా చేయవలసిందని ఆ బంటుని ప్రార్థించాలి. ఇది ప్రథమ కర్తవ్యం. ఇక ఈనాటి రాత్రి 11 గంటలకి స్వచ్ఛమైన అప్పు పాలని మేడమీద గిన్నె మూతని తెరిచి ఆ పూర్ణిమ చంద్రుని కిరణాలు ఆ పాలలో పడేలా చేసి, సరిగ్గా 12 గంటలకి ఆ పాలని పూర్తిగా మరిగించాలి. తాగ వీలయినంత వేడిమికోచ్చాక మిరియాల

పొడిని కలిపి ఆ మిశ్రమాన్ని గనుక తాగినట్లయితే ఈ సమయంలో తాగిన ఆ ఔషధం కారణంగా ఓ ఏడాదిపాటు శ్వాసకోశ వ్యాధులు రావు. అనుభవంలో ఎందరో తెలుసుకుని అచరిస్తున్న సత్యం.

కృత్తిక పూర్ణిమల్లో వేడిమి చల్లదనం, అటు అర్ధనారీశ్వర రూపంలో వేడిమి చల్లదనం, ఇటు చల్లని పాలలో చంద్రుని చల్లదనం దాన్ని కాచగా వచ్చిన వేడిమితనం, ఇటు శరీరంలో ఉన్న వేడిమి కారణంగా వచ్చిన చల్లదనంవంటివి గమనిస్తే ఎంత భిన్న ప్రకృతులు రెండూ ఒకటైనతనం కనిపిస్తుందో ఆ విశేషం ఆశ్చర్యాన్ని కలగజేస్తుంది.

కృత్యోత్సవం

వృషముంటే ఎద్దు, ఉత్సర్జనం అంటే విడిచెయ్యడం అని అర్థం. చల్లనిదనం సహజంగా ఉంటూ వేడిమి తనంకూడా ఉన్న ఈ కాలం గర్భధారణకి అనువైన సమయం. అందుకే బాగా గమనిస్తే దంపతులు ఎక్కువమందికి సంతానానికి సంబంధించిన సూచన (స్త్రీలు నెలలప్పుడమనేది) కలిగేది ఈ కార్తిక మాసం

లోనే. చలికాలంలో గర్భధారణ జరిగితే సంతానం ఆరోగ్యవంతులుగా ఉంటారు.

ఇటు మనుష్య జాతికే కాకుండా అటు గోసంతతి కూడా అభివృద్ధి చెందాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఋషులు-వృషాన్ని (బాగా బలంగా ఉన్న ఎద్దుని) దాని పుష్టం మీద గుండ్రని ఇనుపచక్రాన్ని కార్తి అచ్చువేసి లోకం లోకి స్వచ్ఛగా విడిచిపెడతారు. అంటే- ఆ ఎద్దు గాని ఒకవేళ ఎవరి చేలో దిగినాకూడా దాన్ని కొట్టడం, బందెలదాడిలో పెట్టి యజమానికి జరిమానా విధించడంవంటివి ఉండవచ్చుమాట.

ఆ ఎద్దు ఎన్నో అవులకి గర్భధారణ కలిగేలాచేసి లోకంలో అనేక గోవుల్ని, ఎద్దుల్ని కంటూ మళ్ళీ ఈ గ్రామస్థులకే పాడి, పంటలకి లోటు లేకుండా చేస్తుందన్నమాట. అందుకే ఆబోతుని విడిచిపెట్టబోయే ముందు పెద్దపూజనిచేసి దానికి అలంకారాలనిచేసి సమన్వరించి మరీ విడిచిపెడతారు.

ఈ రోజుల్లో కృత్తిమ సర్పతుల్లో గద్దాన్ని కలిగిస్తున్నారు. దానికి కృత్తిమంగా ఉత్పాసం కలిగేలా సూది మందునిచ్చి సంతానాన్ని కలిగించేలా చేస్తున్నారు. ఆనాటి పద్ధతిలో మాత్రం ఎద్దుకి సహజంగా కలిగిన కామప్రేరణలో మాత్రమే గర్భధారణని గోవుకి కలిగేలా చేస్తాండేది కాబట్టి సహజ సంతానం బలిష్ఠ సంతానం ఆరోగ్యకర సంతానం కలుగుతూండేది- అలాటి గోవు ఎక్కువ పాలనికూడా ఇస్తాండేది.

నాటి అప్పుపాలకుండే ఔషధిశక్తి జెర్ని అప్పుపాలకి ఉండదు. అందుకే యుద్ధార్థ సన్యాస ధర్మంలో ఉండే వాళ్ళు నాటు అప్పుల్నే ఆశ్రమాల్లో పెంచుకుంటూ ఆ పాలనే శివాభిషేకానికి వినియోగిస్తూ ఆ పాలనే ఉపయోగించుకుంటూ ఉంటారుకూడా.

ఇది ద్వితీయ కర్తవ్యం ఈ రోజున. చక్కని పాలని సరిగా తోమని గిన్నెలో పోసి వేడిచేస్తే ఎలా ఆ పాలు విరిగిపోతాయో అలా విజ్ఞానమనేది కూడా సరైన వ్యక్తులకి-సర్వజనులకి మాత్రమే చేరితే ఆ విజ్ఞానమనేది లోకజ్ఞేమానికి ఉపయోగపడుతుంది.

అలాకాక పవిత్రమైన గొప్పవైన విజ్ఞానం కాస్తా దుర్బుద్ధిగలవాళ్ళ పాలపడితే లోకం మొత్తం నాశన మవుతుంది కదా! ఈ రోజున సోమకుడనే రాక్షసుడొకడు- వేదాల గొప్పదనాన్ని గ్రహించి, వాటిలో సకలలోకాల చర-అచర, ప్రాణి-అప్రాణి, రోగ-వైద్య, అవార అనావార, దోష శిక్షలకి... సంబంధించిన విశేషాలన్నీ ఉన్నాయని గ్రహించి- అకస్మాత్తుగా ఆ వేదాలని అపహరించుకుపోయాడు.

దుర్మార్గులూ లోకాన్ని పీడించి తమ అధిపత్యంతో ఉపద్రవాల్ని సృష్టించాలనే దృక్పథంకల్గిన ఆ రాక్షసుని

మింగుమనే 'సర్వమంగళో-మంగళమాత్రంబు
వెంత మది నమ్మినదో'

"అందరూ వెళ్ళిపోతే నన్నేమిటలా చూస్తున్నాను!
స్వీకరించు ఆ విషాన్ని. లేని పక్షంలో ఆ విషం లోకాల
నన్నిటినీ దహించి, పాగలలో ఎవరెవరికీ కన్పించని
రీతిలో చేసేస్తుందన్నది. భార్యాప్రియుడైన శంకరుడు
ఆ విషాన్ని అలా గుటుక్కున మింగేశాడు.

ఆ విష తీవ్రతకి శంకరుడు మాగన్ను వేస్తూంటే
పార్వతి ఆయన కంఠాన్నిపట్టి ఆ విషం ఆయన
ఉదరంలోనికి పోకుండా చేసింది. దాంతో శంకరుని
కంఠం నీలం (అకాశపు రంగు)గా మారింది. అందుకే
ఆయన్ని నీలకంఠుడని పిలుస్తారు.

ఆ సందర్భంలో పార్వతీదేవి నిజానికి జగజ్జననే
అయినా భర్త ప్రాణాల విషయానికొచ్చేసరికి- అగ్ని
దేవునికి మొక్కుకుంది-'అగ్నిదేవా! నా భర్తని నీ వేడి
మితో దహించేయకు! ప్రతి కార్తిక పూర్ణిమనాదూ
తప్పక నీకు నా భర్తలో కలిసి ముమ్మారు ప్రదక్షిణం
చేస్తా'నని. దాంతో అగ్ని చల్లబడ్డాడు.

ఆ మొక్కు తీర్చుకునేందుకు కార్తిక పూర్ణిమ
నాడు జ్వాలాతోరణమనే ఉత్సవాన్ని శివాలయంలో
చేస్తుంటారు. దూరం దూరంగా రెండు స్తంభాలని
పాతి ఆ రెంటికి మధ్యలో ఎండుగడ్డిలో చేసిన తాడు
(వెంటి అంటారు)ని కట్టి రెండు స్తంభాలకి మధ్య
నున్న ఆ వెంటికి నిప్పుంటిస్తారు. శివపార్వతుల విగ్ర
హాలని ముమ్మారు ఆ అగ్నికి ప్రదక్షిణాకారంగా
తిప్పుతారు. దీన్నే 'జ్వాలాతోరణ'మంటారు.

ఈ సందర్భంగా నేలనపడిన ఆ నల్లనిగడ్డి మసినీ
ముత్తైదువులు ఉదరానికి రాసుకుంటారు సంతాన
ప్రాప్తికోసం. రైతులు తమ పొలాల్లో చల్లుకుంటారు
దాన్యాభివృద్ధికోసం. భక్తులు సుదుటికి రాసుకుంటారు
అపమృత్యువులేకుండా-ఆ దోషం రాకుండా.

ఇదంతా ఆధ్యాత్మిక రహస్యం.

కొక్క విశేషం

చక్కనైన చిక్కనైన చలికి వ్యక్తులందరికీ హానిని
కల్గించే కన్పించే-కన్పించని-అతిసూక్ష్మ క్రిమికిటకా
లెన్నో ఈ మంటలకి ఆకర్షించబడి తమకి తామే
ప్రాణాలని పోగొట్టుకుంటాయి.

దేవాలయానికి వచ్చేటవంటి భక్తుల సంఖ్య
మరింతగా ఉంటుందికాబట్టి అక్కడికి వచ్చేవారికి
వ్యాధులు లేకుండా చేయడము అనేది మరింత
ముఖ్యంకాబట్టి అటు అలోకికంగా జ్వాలాతోరణం-
ఇటు లోకికంగా వ్యాధి నివారణం చేయించడము
జరుగుతుందన్నమాట దీనిద్వారా.

ఇంకా ఎన్నో విశేషాలున్నా-కొండ అనేదాన్ని అద్దంలో
చూపించినట్టు- చూపడం ఇక్కడ జరిగిందనీ, ఈ
స్మూర్తిలో మరెన్నో విశేషాలని మనం తెలుసుకునే
ప్రయత్నాన్ని చేయాలనీ గమనించాలి మనం!

డా॥ మైలవరపు శ్రీనివాసరావు

శాంచర్య ఆగమాలు

శ్రీహరేగాని రక్షించి ఉండని పక్షంలో వేదవిజ్ఞాన
రహస్యాలన్నీ ముష్కరుల చేతిలోపడి మనకంటూ
దర్శబద్ధమైన నియమాలూ విజ్ఞాన విశేషాలూ ఆచార
వ్యవహారాలూ... ఇలా ఉండేవి కానే కావు.

ఈ వేదాలు ఇలా దొంగిలించబడి తిరిగి బ్రహ్మ
వద్దకి చేరేనాటికి 5 రాత్రుల కాలం జరిగింది. ఆ 5
రాత్రులకాలంలో పూజాపురస్కారాలూ, యజ్ఞయాగా
దులూ జరుపబడడానికి పీలుగా వేదవిశేషాలు చెప్ప
బడ్డాయి.వాటినే పాంచరాత్ర ఆగమాలు (5 రాత్రుల్లో
ప్రత్యామ్నాయంగా చెప్పబడ్డవి) అన్నారు.

జ్వాలాతోరణం

పాలసముద్రాన్ని దేవతలూ, రాక్షసులూ కలిసి
విలుకుతూంటే చెప్పలేని వేడిపాగలతో హాలాచాల
మనే విషం బయటకొచ్చింది. శ్రీహరితో సహా ఆం
దరూ పారిపోగా పార్వతీదేవి శంకరుణ్ణి చూస్తూ

మింగిడివాడు విభుండని-మింగిడిదియు

గరళమనియు మేలని ప్రజకున్

చేతిలో అలాగే రాక్షసులందరి చేతిలోనూ ఈ వేద
విజ్ఞానమేగాని పడినట్లుంటే లోకమంతా నాశన
మవుతుందని భావించిన శ్రీహరి మత్స్య (చేప) అవ
తారాన్ని త్రాడు మరుక్షణంలో.

వేదాలని అపహరించిన రాక్షసుడు చేపరూపంలో
సముద్రంలోకి వెళ్ళిపోయాడని గమనించిన శ్రీహరి
తానుకూడా పెద్దచేపగా ఆ సముద్రంలోనికి ప్రవేశిం
చాడు. సముద్రంలో అనేక కోట్ల చేపలు చిన్నచిన్న
రూపాలతో లక్షణాలతో రంగురంగు శరీరాలతో
ఉంటాయి కాబట్టి తనని పట్టుకోవడం శ్రీహరికి
సాధ్యం కాదనుకున్నాడు సోమక రాక్షసుడు.

శ్రీహరికున్న 'వేయినామూర్తి'నూ ఒకటి 'మేదాని'
అని కదా! ఆ కారణంగా- కొత్తగా చేపరూపాన్ని
అప్పటికప్పుడు దరించిన ఈ సోమకుడనే రాక్షసునికి
చేపకుడే సహజ లక్షణాలు ఉండనే ఉండవని భావించి,
చేపగా కన్పిస్తూ చేప సహజ లక్షణాలు లేని ఈ చేప
రూప రాక్షసుణ్ణి క్షణాల్లో వధించి వేదాలని తిరిగి
బ్రహ్మాకి అప్పగిస్తూ ముఖ్యమయిన వస్తువు విష
యంలో పరాకుతనం వెసికిరాదంటూ ఓ మందలించి
పుని కూడా చేశాడు శ్రీహరి.